

[Pitzner.]  
punkt, troet, at vi fra alle Partiers Side skulde naa til en fælles Indstilling. Det er altsaa ikke lykkedes.

Til selve Ændringsforslaget skal jeg ikke knytte mange Bemærkninger. Der er jo fra den ærede Ordførers Side gjort Rede for de enkelte Paragraffer, og noget nyt om det kan jeg ikke sige. Jeg vil kun understrege, at der maaske, som et Medlem indenfor mit Parti har gjort opmærksom paa, kan være kommet nogen Misforstaaelse vedrørende Forholdet med de 34 Mill. Kr., der er indsat i Reservefond, og selve Dækningen af det Underskud, der eventuelt vil vise sig ved den endelige Opgørelse. I § 2, 3die Stykke. staar der nemlig, at der indskydes en Reservefond paa 34 Mill. Kr., og i § 5, sidste Punktum, at det Tab, der vil vise sig ved den endelige Opgørelse af det, der henføres til Afviklingsafdelingen, henholdsvis godskrives Statskassen eller dækkes af Statskassen. Men selve Lovforslaget kan jo ikke lade nogen Tvivl komme frem om, at det skal forstaaes saaledes, at der til et hvilket som helst Tidspunkt skal være de 34 Mill. Kr. i Reservefonden.

Hvornaar Staten helt kan blive udløst fra Reservefondsspørgsmaalet, vil jo Tiden vise. Personlig haaber jeg, at det ikke skal være saa mange Aar. Det, der har været Hoveddrivfjederen i mit Arbejde for denne Sag, har været at faa Statsgarantien bort, at faa skabt et Lovforslag om Landmandsbanken, som med en til Vished grænsende Sandsynlighed i hvert Tilfælde bebuder, at Statsgarantien skal endelig falde væk den 1. April 1932. Den Styrke, der er givet Banken ved den Maade, paa hvilken Lovforslaget er udformet, berettiger ogsaa til at fastholde, saaledes som det meget bestemt er udtrykt, at Statsgarantien skal absolut bortfalde pr. 1. April 1932.

Her maa jeg indskyde, at dette selvfølgelig for private Banker kan være en vis Skuffelse, idet de muligen har ventet, at det vilde ske tidligere. Jeg vil gerne udtale, som jeg har gjort ved tidligere Behandling af Landmandsbanksagen, at Ordningen maa føres saaledes ud i Livet, at den ikke kommer til at skade de private Banker, eller lad mig sige de andre private Banker.

Vi fra vor Side havde ønsket, at den i

§ 7 omtalte Bestyrelse for Afviklingsafdelingen var blevet noget mindre, end den er sat til nu; men der staar jo „indtil 5 Medlemmer“, og det er altsaa ikke udelukket, at den vil blive paa mindre end 5 Medlemmer, hvad jeg vilde mene kunde gøre det, men det raader jo den højtærede Minister for, som skal føre Loven ud i Livet.

Ligeledes havde det været vort Ønske, saaledes som det ogsaa fremtraadte i det oprindelig fremsendte, ganske løst skitserede Udkast fra min Side, at Privatkapitalen straks var blevet interesseret i Banken. Jeg har ikke selv haft megen Tro paa, at det vilde kunne lykkes, og Forholdet ligger nu nærmest saaledes, at der neppe med det fastsatte Maksimumsudbytte, der for de første ca. 3<sup>3</sup>/<sub>4</sub> Driftsaar ikke kan blive over 5 pCt., er megen Sandsynlighed for, at Privatkapitalen vil interessere sig for det, om end det ingenlunde er udelukket. Gavnligt vil det efter mit Skøn være, om man saa snart som muligt faar Privatkapitalen interesseret i Banken ogsaa som Aktiehafter, saaledes at man derigenem betræder den Vej, som vi fra vor Side sikkert regner med skal føre forholdsvis hurtigt til Vejs Ende, nemlig at i hvert Fald den store Del af Aktierne kommer ud i Markedet, ud paa private Hænder.

I § 8 omtales de nye Vedtægter, som vil være at udfærdige for Banken, og der staar nævnt der, at Antallet af Bankraadsmedlemmer skal være 7, medens det i Øjeblikket er 9. Jeg har under hele Sagens Behandling ene og alene set paa Statens Interesser, har ment, at de absolut maatte være afgørende, og har ikke skelet hverken til den ene eller den anden Side, hvad Personspørgsmaal angaar; men jeg vil dog have Lov til at udtale Ønsket her, at der ved den endelige Udnævnelse af det nye Bankraad maa blive en vis Kontinuitet. Der er begaaet en Del Fejl, det kan ikke nægtes, af det Bankraad, som sidder, men jeg vil i samme Aandedræt sige, at jeg gad se, hvilket Bankraad der ikke vilde have begaaet Fejl. I hvert Tilfælde er det givet, at en Del af de Mænd, der sidder nu, har haft Erfaringer nu, medens nye først skal til at høste Erfaringer, Erfaringer, som eventuelt vil kunne komme til at koste en Del. Vort Partis afdøde Formand, Piper, har en Gang udtalt et Ord om ikke at skifte